

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/85/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416202228
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8416202228.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. , v spore o vzájomnej žalobe žalobcov: v 1.rade: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. C. D.. 25, XXX XX Lendak, v 2. rade: E. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. C. D.. 25, XXX XX Lendak, obaja právne zastúpení: JUDr. JCLic. F. G., C., advokátom, so sídlom Južná trieda 28, 040 01 Košice, proti žalovanému: EX CREDIT, a. s., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 36 572 586, právne zastúpenému: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, o zaplatenie sumy 2.897,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného voči rozsudku bývalého Okresného súdu Kežmarok, v súčasnosti Okresného súdu Poprad, pracovisko Kežmarok, č.k. 9C/88/2016 – 262 zo dňa 14.09.2022 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch I. a III.

II. P r i z n á v a žalobcom v 1. a 2 rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 2.685,89 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.685,89 eur od 19.09.2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcom 1/ a 2/ p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobou, ktorá mu bola doručená dňa 26.04.2016 navrhla spoločnosť EX CREDIT, a.s. Bratislava, aby súd uložil žalovaným A. B., nar. XX.XX.XXXX a E. B., nar. XX.XX.XXXX vypratať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k.ú. H.. Žalobcovia v 1. a 2. rade v postavení žalovaných v 1. a 2. rade vzájomnou žalobou navrhli, aby súd určil vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam a žalovaného zaviazal zaplatiť im sumu 2.797,58 eura s príslušenstvom. Uznesením zo dňa 06.02.2020 súd prvej inštancie vylúčil vzájomnú žalobu na samostatné konanie a zároveň prerušil konanie vedené pod sp. zn. 9C/88/2016 do právoplatného rozhodnutia o tejto vzájomnej žalobe. Konanie o vzájomnej žalobe v časti určenia vlastníckeho práva bolo vedené Okresným súdom Kežmarok pod sp. zn. 6C/15/2020. Rozsudkom č.k. 6C/15/2020 – 112 zo dňa 14.10.2020 súd určil, že A. B. a E. B. sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti evidovaných na LV č. XXX, k.ú. H.. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.03.2022.

Na základe späťvzatia žaloby spoločnosťou EX CREDIT, a.s. a súhlasu žalovaných A. B. a E. B. uznesením č.k. 9C/88/2016 – 241 zo dňa 11.07.2022 súd konanie o vypratanie nehnuteľností zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.08.2022.

3. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že žalobcovia v 1. a 2. rade ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci uzavreli dňa 27.11.2008 zmluvu o prevode vlastníckych práv k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXX, k.ú. H., a to parcele registra C KN č. XX/X – orná pôda o výmere 1 034 m², parcele registra C KN č. XX/X – zastavané plochy a nádvoria o výmere 262 m², parcele registra C KN č. XX/X – orná pôda o výmere 759 m², parcele registra E KN č. XXX – orná pôda o výmere 175 m² a stavbe – rodinný dom postavený na parcele registra C KN č. XX/X, súpisné číslo XXX v Lendaku, za kúpnu cenu 6.638,78 eura, ktorá bola vyplatená predávajúcim v hotovosti do vlastných rúk pred podpisom zmluvy. Predávajúci v čl. II. tejto zmluvy zároveň prehlásili, že výška kúpnej ceny je adekvátne, primeraná, nemajú voči nej žiadne výhrady, bola stanovená po vzájomnej dohode, avšak z ich podnetu im kupujúci za predmet kúpy ponúkol vyššiu cenu, ktorú predávajúci však odmietli. Kupujúci výšku kúpnej ceny za predmet kúpy akceptovali až po ponúknutí vyššej kúpnej ceny predávajúcim. Predávajúci túto skutočnosť potvrdzujú svojimi podpismi na tejto zmluve. Zároveň predávajúci prehlásili, že dôvodom ktorým navrhli výšku kúpnej ceny za predmet kúpy nebola ich finančná alebo iná tieseň, alebo tieseň im blízkej osoby. V ten istý deň, t.j. 27.11.2008 uzatvorili žalobcovia v 1. a 2. rade ako budúci kupujúci a žalovaný ako budúci predávajúci zmluvu o budúcej kúpnej zmluve podľa § 50a Občianskeho zákonníka, ktorou sa žalobcovia 1. a 2. rade ako budúci kupujúci a žalovaný ako budúci predávajúci dohodli, že v termíne do 7 pracovných dní od vyplatenia kúpnej ceny a jej príslušenstva, najneskôr v termíne podľa čl. III zmluvy, uzatvoria realizačnú kúpnu zmluvu na odpredaj nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX, k.ú. H..

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/15/2020 právoplatne ustálil, že kúpna zmluva a zmluva o budúcej zmluve zo dňa 27.11.2008 sú neplatné, čo samo o sebe predstavuje dôvod pre vydanie bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu získaného plnením z neplatného právneho úkonu. Preto sa súd prvej inštancie už neoberal posúdením prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobcovia 1. a 2. rade titulom neplatných zmlúv zaplatili žalovanému celkovú sumu 9.324,67 eura a pôžička, resp. úver (kúpna cena) bola v sume 6.638,78 eura, čo predstavuje rozdiel 2.685,89 eura, preto súd prvej inštancie v tejto časti žalobe vyhovel a prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj žalovaným vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že uplatnený nárok nie je premlčaný, nakoľko sa na neho vzťahuje osobitná úprava premlčania na vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia a nie žalovaným namietaná všeobecná 3-ročná premlčacia lehota. Na daný právny vzťah aplikoval s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.02.2022 10-ročnú premlčaciu dobu bez skúmania zavinenia, ktorá začala plynúť odo dňa, kedy žalobcovia preplatili úver, čo na základe predloženého splátkového kalendára predstavuje dátum 16.04.2015 a s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.09.2021 subjektívnu 2-ročnú premlčaciu lehotu počítal od momentu, keď bola preukázaná skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že žalobcovia nemali plniť splátky spotrebiteľského úveru, čo je možné u žalobcov 1. a 2. rade ustáliť najneskôr dňa 18.09.2017, kedy na pojednávaní argumentovali tým, že mali zaplatiť len istinu, pretože ide v skutočnosti o zmluvu o pôžičke, ktorá je okrem neplatnosti aj bezúročná a bezpoplatková. Zároveň na tomto pojednávaní podali aj vzájomnú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného teda vyplýva, že tento nárok bol uplatnený včas.

Súd prvej inštancie priznal žalobcom aj zákonný úrok z omeškania, pričom počiatok omeškania vydania bezdôvodného obohatenia ustálil na deň 19.09.2017, teda nasledujúci deň po tom, keď si žalobcovia 1. a 2. rade na pojednávaní tento nárok uplatnili, pričom na tomto pojednávaní bol prítomný aj žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a teda týmto dňom sa preukázateľne dozvedel o tom, že si žalobcovia voči nemu uplatňujú nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP) a vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu. Úspech žalobcov predstavuje 93 % a neúspech 7 %, preto priznal pomerne úspešným žalobcom 1. a 2. rade voči v pomere neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86 %.

6. Proti I. výroku tohto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), f) a h) CSP nakoľko, podľa jeho názoru, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvej časti

odvolania sa zaoberal zmluvami uzatvorenými dňa 27.11.2008, teda kúpnej zmluvy a zmluvy o budúcej kúpnej zmluve. Zvýraznil, že pri kúpnej zmluve žalobcovia prehlásili, že kúpna cena je adekvátne, primeraná, ako aj to, že im ponúkol vyššiu cenu, ktorú ale žalobcovia odmietli. V druhej časti odvolania žalovaný poukázal na to, že v konaní uplatnil námietku premlčania vo vzťahu ku všetkým platbám, ktoré boli prijaté do 10.09.2015 podľa § 101 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva že pokiaľ nie je uvedené inak premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Taktiež ale poukázal na ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalovaný má za to, že žalobcovia si uplatnili svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podaním dňa 10.09.2018 uskutočneným na pojednávaní. Do toho času iba uvádzali, koľko zaplatili splátok a v akej výške. Žalovaný má za to, že v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia na platby prijaté do 10.09.2016 je premlčaný a v tomto ohľade sa nestotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené navrhol žalovaný aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalovaný sa taktiež uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia, ktorí poukázali aj na to, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožňujú. Uviedli, že v čl. I odvolania sa žalovaný zaoberá kúpnu zmluvou a zmluvou o budúcej zmluve, opakuje svoje tvrdenia, ktoré prezentoval v priebehu konania o určenie vlastníckeho práva, v ktorom Okresný súd Kežmarok rozhodol o neplatnosti predmetných zmlúv, preto sú tieto tvrdenia žalovaného irelevantné. Ohľadom námietky premlčania žalobcovia uviedli, že žalovaný chybné uvádza, že si uplatnili nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 10.09.2018. Toto tvrdenie nie je pravdivé, keďže žalobcovia si uplatnili tento nárok na pojednávaní dňa 18.09.2017, čo je zrejme zo zápisnice z pojednávania. Preto je celá argumentácia žalovaného nesprávna a súd prvej inštancie sa v bode 28. odôvodnenia rozsudku podrobne zaoberal vnesenou námietkou premlčania a ustálil, že žalobcovia svoj nárok uplatnili včas, čo aj riadne odôvodnil. Vzhľadom na uvedené, preto navrhli žalobcovia, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a uplatnili si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. – Civilný sporový poriadok (CSP)) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Aj keď žalovaný napadol odvolaním iba vyhovujúci výrok (I. výrok), tak odvolací súd preskúmal aj súvisiaci výrok o trovách konania.

9. V súvislosti s odvolaním žalovaného odvolací súd poukazuje na to, že v prvej časti odvolania sa žalovaný zaoberá skutočnosťami, ktoré už boli vyriešené v inom, právoplatne skončenom, konaní, v rámci ktorého bola riešená predbežná otázka platnosti oboch zmlúv, teda kúpnej zmluvy a zmluvy o budúcej zmluve, pričom bola vyriešená so záverom, že tieto zmluvy sú neplatné. Vzhľadom na uvedené, preto odvolací súd ani nezaujíma stanovisko k prvej časti odvolania žalovaného. Odvolací súd iba poznamenáva, že ustanovenie kúpnej zmluvy o tom, že predávajúci súhlasí s nižšou kúpnu cenou napriek tomu, že mu kupujúci navrhol vyššiu cenu sa javí ako paradoxné, avšak ako už súd uviedol, otázka platnosti týchto zmlúv už bola vyriešená.

10. Čo sa týka otázky premlčania, odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ sa žalovaný odvolával na rozhodnutia vyšších súdnych autorít, tak skutočne je na mieste vychádzať z týchto rozhodnutí, pričom je zrejme, že došlo k zmene judikatúry týkajúcej sa posúdenia bezdôvodného obohatenia v spotrebiteľských vzťahoch a v danom prípade, tak ako to uviedol súd prvej inštancie, je potrebné vychádzať z 10-ročnej objektívnej lehoty, v zmysle citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/268/2021 s tým, že v rámci tejto lehoty plynie dvojročná subjektívna premlčacia lehota, ktorá sa počíta od skutočnej vedomosti spotrebiteľa o tom, že veriteľ sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nevyplývalo, aby žalobcovia ako spotrebiteľia mali túto vedomosť skôr ako dňa 18.09.2017, kedy si aj tento nárok uplatnili na súde, tak ako to vyplýva zo

zápisnice z pojednávania zo dňa 18.09.2017, a teda svoj nárok uplatnili hneď ako mali vedomosť o tom, že žalovanému mali vrátiť iba istinu úveru (kúpnu cenu), pričom iné skutočnosti v konaní preukázané neboli. Závery súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za vecne správne a v celom rozsahu na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Vyššie uvedené taktiež korešponduje so súdnou praxou najvyšších súdnych autorít - rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021, pričom závery dovolacieho súdu v tejto veci boli plne súladné s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie (ďalej aj „Súdny dvor“) vydaného dňa 22. apríla 2021 vo veci LH proti Profi Credit Slovakia s.r.o. (C485/19), z ktorého vyplýva: „Podstatou prvej položenej prejudiciálnej otázky bolo určiť, či sa má zásada efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm zaplatených neoprávnené na základe nekalých podmienok v zmysle smernice 93/13 alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu“. Súdny dvor v tejto súvislosti vyslovil názor, že „zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnené zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice 93/13 alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“ Z tohto rozhodnutia zároveň vyplýva, že: „V zhode s vyššie uvedenými závermi vyslovenými v uznesení sp. zn. 5Cdo/29/2021 dovolací súd uvádza, že v prejednávanej spore bolo potrebné individualizovať, kedy pôvodný žalobca nadobudol vedomosť o tom, že došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Na pojednávaní dňa 14.08.2020 právny zástupca žalobcov predložil súdu potvrdenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 25. mája 2017, z ktorého vyplýva, že ho toto združenie dňa 24. augusta 2016 poučilo o náležitostiach, ktoré spotrebiteľská zmluva má obsahovať ako aj o neprijateľnosti zmluvných podmienok a tento deň považovali súdy za deň, kedy sa pôvodný žalobca dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia žalovanej. Vychádzať preto treba z reálneho momentu, kedy sa pôvodný žalobca dozvedel o tom, že sa žalovaná na jeho úkor bezdôvodne obohatila. Z uvedených dôvodov možno v okolnostiach posudzovanej veci považovať za správny právny názor odvolacieho súdu“.

12. Odvolací súd poukazuje na to že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, na takto dostatočne zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy a nárok žalobcu správne právne posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd taktiež poukazuje na to, že žalovaný síce citoval odvolacie dôvody vyplývajúce z § 365 ods. 1 písm. a), f) a h), avšak tieto žiadnym konkrétnym spôsobom nešpecifikoval, pričom odvolací súd v prejednávanej veci nevhliadol naplnenie týchto odvolacích dôvodov.

13. Žalovaný v rámci odvolania viackrát odkazoval na ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka (OZ). Z § 107 ods. 3 tohto ustanovenia vyplýva, že ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'. Odvolací súd teda, nad rámec argumentácie súdu prvej inštancie týkajúcej sa posúdenia námietky premlčania vznesenej žalovaným, ktorú považuje za vecne správnu, poukazuje na to, že na základe kúpnej zmluvy si strany vzájomne plnili (zaplatenie kúpnej ceny oproti vydaniu nehnuteľnosti), pričom na základe určenia neplatnosti zmluvy sa u zmluvných strán jedná o synalagmatickú reštitučnú povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie, v danom prípade vrátenie kúpnej ceny (peňažného plnenia) oproti "vydaniu" vlastníckeho práva, ktoré je nepremlčateľné (§ 100 ods. 2 OZ) a takomto prípade by bolo krajne nespravodlivé umožniť namietat' premlčanie, len jednej strane záväzku, keďže na druhej strane záväzku stojí nepremlčateľné vlastnícke právo. V takýchto prípadoch súd na námietku premlčania neprihliadne. Uvedená argumentácia je teda ďalším dôvodom pre priznanie bezdôvodného obohatenia tak, ako to správne uzavrel súd prvej inštancie.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil vo vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a úspešným žalobcom priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu

trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).